

er gaaet ind paa pure at henvise dette Andragende til Ministeren. Jeg kender af Erfaring en lille Smule til disse Forhold, skønt jeg ikke hører til dem, der i Almindelighed benytte Vestkystbanen eller Tværbanen. Vi kalde den ovre i Jylland — for at det skal lyde stort — for den jydsk Pacificbane, thi ligesom den amerikanske Pacificbane gaar fra New-York til San-Francisco, saaledes gaar vor jydsk Pacificbane fra Skanderborg til Skern; men naar man kører paa denne Bane, ligner Farten ikke Pacificbanens. Den har nemlig en forfærdelig daarlig Toggang. Jeg har selv gjort den Erfaring, at naar man befinder sig paa en Station Nord for Ringkøbing, kan man derfra køre om ad Bramminge, Lunderskov, Fredericia og til Nord for Horsens og paa den Maade komme tidligere til sit Bestemmelsessted Nord for Horsens, end naar man kører lige tværs over til Bestemmelsesstedet og skal holde ved Skanderborg. Saaledes er Toggangen paa denne Bane, og det hænger sammen med noget andet, som har vakt min Forundring. Jeg vil just ikke der rette min Kritik særlig mod den højtærede Minister. Man kan jo ikke forlange, at han som den højeste Chef for Banerne selv skal være paa Støvlerne derovre, men det forbavser mig, at Generaldirektoratet ikke for længe siden har taget dette Spørgsmaal under Overvejelse om en bedre Toggang paa denne Bane fra Skanderborg til Skern og Ringkøbing. Det forbavser mig ogsaa, at Banebestyrelsen ikke for længe siden har taget mere Hensyn til Toggangen til Aarhus Syd fra Aarhus er jo dog Jyllands Knudepunkt og den største By uden for Kjøbenhavn, og den rummer saa mange Interesser for Jyllands Befolkning, at der her burde gøres noget. Det har ogsaa sin Betydning for os der ovre fra, naar vi skulle til Kjøbenhavn ad Søvejen, at Toggangen Syd fra til Aarhus kan blive langt bedre, end den nu er. Skønt jeg kun bor 5 Mil Syd for Aarhus, er det dog ikke muligt for mig at komme ind til Aarhus før Kl. 11 om Formiddagen, og jeg skal saa derfra igen allerede Kl. 5 om Eftermiddagen. Saaledes er Toggangen Syd fra til Aarhus for os, som bo Syd for Skanderborg. Derfor vil jeg for mit Vedkommende, og det er mig en Glæde, at jeg kan gøre det samme i hele Finansudvalgets Navn, paa det varmeste anbefale den højtærede Minister baade at tage Hensyn til Toggangen tværs over Jylland og til Toggangen Syd for Aarhus med Forbindelse Syd og Vest paa, for det er

dog virkelig for galt, at man, naar man kun bor 5 Mil fra Aarhus, ikke kan komme dertil før Kl. 11 Fmd. og skal tilbage Kl. 5 Eftmd.; saaledes har Toggangen været lige siden 1868—69, da Banen blev bygget. Jeg skal derfor tillade mig paa Udvalgets Vegne paa det bedste at anbefale, at Ministeren tager Hensyn til de Fordringer, der stilles i Andragende Nr. 105.

Nr. 106 angaar en bedre og mere tidssvarende Besørgelsesmaade af den af Staten understøttede Del af Damskibs-routen Aarhus-Kalundborg. Navnlig ønsker man Routen forbedret ved at faa en Nat-route oprettet. Det er et af Kernepunkterne, forekommer det mig, i vore Trafikforhold. Naar der nu er Tale om at lægge et Dobbeltspor over Fyn og bygge en Bro over Lille Bælt, saa skal jeg ikke komme nærmere ind paa det her, men det er min personlige Mening, at Ministeren har Ret i, at der her skal og bør gøres noget, end ogsaa meget. Men selv om ogsaa Rigsdagen fulgte den højtærede Minister, og vi her gik ind paa disse Forslag, vilde det tage en Række af Aar, inden vi kunde benytte disse ny Herligheder, som skulle koste de mange Millioner Kroner, og indtil da vilde Forholdene blive ved at udvikle sig, og det vilde omtrent blive umuligt at tilfredsstille Fordringerne. Det forekommer mig derfor, at der til da kunde være god Anledning til at gøre noget for Routen Aarhus-Kalundborg, da det dog er den korteste Vej til den allerstørste Del af Jylland. Naar vi tænke os, at Ministeren tog Hensyn til det før omtalte Andragende om Forbindelsen fra Ringkøbing og Skern til Aarhus, saaledes at den blev bedre og hurtigere, saa var Aarhus-Kalundborg Routen den naturligste og nemmeste Vej til at komme over til Sjælland og Kjøbenhavn. Derfor hænge disse to Andragender for saa vidt sammen, og derfor vil jeg paa det varmeste anbefale den højtærede Minister at tage under den alvorligste Overvejelse, om det ikke snart var paa Tide at faa noget alvorligt gjort for denne Route. Som Medlem af Finansudvalget har jeg for en Række Aar siden været med til efter Opfordring fra dette Tings Side at arbejde for, at vi fik Dampskibsforbindelsen noget forbedret og derfor gavede Subvention til det Forenede Dampskibsselskab, men den er endnu langt fra saa god, som vi kunde ønske den. Det er mig nu en stor Tilfredsstillelse at anbefale dette Andragende tillige med det foregaaende, og hele Finansudvalget har været villigt til at henvise det til Ministeren. Hvis